

Številka: 018-160/2025-19

Datum: 4. 2. 2026

SKLEP

Državna revizijska komisija za revizijo postopkov oddaje javnih naročil (v nadaljevanju: Državna revizijska komisija) je na podlagi 39. in 70. člena Zakona o pravnem varstvu v postopkih javnega naročanja (Uradni list RS, št. 43/2011 s sprem.; v nadaljevanju: ZPVPJN) v senatu Aleksandra Petrovčiča kot predsednika senata ter Marka Medveda in Igorja Luzarja kot članov senata v postopku pravnega varstva pri oddaji javnega naročila »*Nakup, implementacija in vzdrževanje informacijske rešitve eTTL, nakup IKT opreme*« (sklop 1) in na podlagi zahtevka za revizijo, ki ga je vložil vlagatelj SRC Infonet, d. o. o., Naklo (v nadaljevanju: vlagatelj), ki ga zastopa AZ odvetniki, o. p., d. o. o., Ljubljana (v nadaljevanju: vlagateljev pooblaščenec), zoper ravnanje naročnika Republika Slovenija, Ministrstvo za zdravje, Ljubljana (v nadaljevanju: naročnik), 4. 2. 2026

odločila:

1. Zahtevku za revizijo se ugodi tako, da se v celoti razveljavi postopek oddaje javnega naročila »*Nakup, implementacija in vzdrževanje informacijske rešitve eTTL, nakup IKT opreme*« (sklop 1) objava obvestila o javnem naročilu 14. 4. 2025 na portalu javnih naročil, pod št. objave JN002643/2025-EUe16/01, in 14. 4. 2025 v Dodatku k Uradnemu listu Evropske unije, pod št. objave 240531-2025).
2. Naročnik je dolžan vlagatelju povrniti stroške v višini 31.661,20 eurov v 15 dneh po vročitvi tega sklepa, po izteku tega roka pa z zakonskimi zamudnimi obrestmi do plačila. Višja stroškovna zahteva se zavrne.
3. Zahteva izbranega ponudnika za povrnitev stroškov se zavrne.

Obrazložitev:

Naročnik je v postopku oddaje javnega naročila (objava obvestila o javnem naročilu 14. 4. 2025 na portalu javnih naročil, pod št. objave JN002643/2025-EUe16/01, in 14. 4. 2025 v Dodatku k Uradnemu listu Evropske unije, pod št. objave 240531-2025) z dokumentom »*Odločitev o oddaji javnega naročila*« št. 4301-11/2023-2711-194 z dne 14. 11. 2025 (objava 14. 11. 2025 na portalu javnih naročil, pod št. objave JN002643/2025-ODL/02), kot je bil popravljen z dokumentom »*Popravek odločitve o oddaji javnega naročila z dne 14. 11. 2025*« št. 4301-11/2023-2711-195 z

dne 17. 11. 2025 (objava 18. 11. 2025 na portalu javnih naročil, pod št. objave JN002643/2025-ODL/02-P01), sodelujoče gospodarske subjekte v sklopu 1 obvestil, da je v sklopu 1 izbral ponudbo vlagateljevega konkurenta – ponudnika Better, d. o. o., Ljubljana (v nadaljevanju: izbrani ponudnik), ki ga v postopku pravnega varstva zastopa Odvetniška družba Cukrov, d. o. o., Ljubljana (v nadaljevanju: pooblaščenec izbranega ponudnika).

Vlagatelj je z vlogo z dne 17. 11. 2025 zahteval vpogled. Naročnik je vlagatelju omogočil vpogled 20. 11. 2025, o čemer je vodil zapisnik, v katerem je zabeleženo tudi vlagateljevo nestrinjanje z obsegom zagotovljenega vpogleda.

Vlagatelj je 24. 11. 2025 na portalu eRevizija vložil zahtevek za revizijo z dne 24. 11. 2025 ter predlagal razveljavitev odločitve o oddaji javnega naročila za sklop 1 (za to gl. zahtevek za revizijo, str. 68, pa tudi večkrat pri posameznih očitkih) oziroma postopka oddaje javnega naročila [za sklop 1] v celoti (za slednje gl. zahtevek za revizijo, str. 19) in povračilo stroškov. Vlagatelj je uveljavljal, da:

- mu naročnik ni omogočil vpogleda v ponudbo izbranega ponudnika v zakonsko določenem obsegu,
- naročnik ni ocenjeval ponudbe izbranega ponudnika skladno z merili,
- je naročnik merila tudi uporabil v nasprotju s 84. členom ZJN-3 in temeljnimi načeli, kar so kršitve, ki jih je treba obravnavati kot hujše,
- odločitev o oddaji javnega naročila glede ocenjevanja po merilih ni obrazložena na zakonsko zahtevan način,
- so pri izbranem ponudniku podani razlogi za izključitev, izbrani ponudnik pa tudi ne izpolnjuje vseh pogojev za sodelovanje (kadri in reference),
- se v ponudbi izbranega ponudnika (v obrazcih ESPD, glede podizvajalcev in zavarovanju za resnost ponudbe) nahajajo neskladnosti z naročnikovimi zahtevami.

Izbrani ponudnik je z vlogo z dne 27. 11. 2025, ki jo je vložil 28. 11. 2025 na portalu eRevizija, predlagal zavrženje nekaterih navedb iz zahtevka za revizijo, sicer pa se je tudi izjasnil o navedbah iz zahtevka za revizijo in utemeljeval, zakaj niso utemeljene, zato je predlagal zavrnitev zahtevka za revizijo in povrnitev stroškov.

Naročnik je s sklepom št. 4301-11/2023-2711-209 z dne 8. 12. 2025, ki ga je vložil 9. 12. 2025 na portalu eRevizija, zahtevek za revizijo in vlagateljevo zahtevo za povrnitev stroškov zavrnil, o zahtevi izbranega ponudnika za povrnitev stroškov pa ni odločil. Naročnik je pojasnil, zakaj vlagateljeve navedbe niso utemeljene. Naročnik je tako navedel, da:

- je vlagatelj prekludiran za uveljavljanje kršitev v zvezi z določitvijo meril in formule za oceno ponudb,
- je pravilno dodelil 20 točk ponudbi izbranega ponudnika po merilu M4, saj je bila ta pri postavki 3.2 »Dopolnilno vzdrževanje (na zahtevo naročnika)« glede na ponujeno ceno nič eurov, ki je dopustna poslovna odločitev izbranega ponudnika, najugodnejša,
- je ponudbo izbranega ponudnika in vlagatelja pravilno ocenil po vseh cenovnih merilih (M1, M3 in M4), pri čemer se primerjava vseh cenovnih elementov opravi na ravni posameznih meril, ne pa seštevku cenovnih elementov,
- je izbrani ponudnik jasno in konkretizirano navedel, zakaj se ponudbena dokumentacija ne sme razkrivati konkurenčnemu ponudniku, upravičeno pa tudi ni omogočil vpogleda v sklep o določitvi poslovnih skrivnosti,
- vlagatelj ni zmozel trditveno-dokaznega bremena v zvezi z ocenjevanjem ponudbe izbranega ponudnika po merilu M2,
- v zvezi z drugimi vlagateljevimi očitki napotuje na navedbe o dolžnosti varovanja poslovne skrivnosti in trditveno-dokaznem bremenu, ki ga vlagatelj ni zmozel, hkrati pa predlaga, da Državna revizijska komisija vpogleda v ponudbo izbranega ponudnika.

Naročnik je 9. 12. 2025 prek portala eRevizija Državni revizijski komisiji posredoval zahtevek za revizijo in dokumentacijo.

Vlagatelj se je z vlogo z dne 12. 12. 2025, ki jo je vložil 12. 12. 2025 prek portala eRevizija, opredelil do navedb naročnika v odločitvi o zahtevku za revizijo in pojasnil, zakaj se z njimi ne strinja, priglasil pa je tudi nadaljnje stroške.

Državna revizijska komisija je z dopisom št. 018-160/2025-4 z dne 16. 12. 2025 seznanila vlagatelja z vlogo izbranega ponudnika z dne 27. 11. 2025 in vlagatelju omogočila izjavo, kar je vlagatelj izkoristil, pri čemer je z vlogo z dne 19. 12. 2025, ki jo je vložil 19. 12. 2025, nasprotoval navedbam izbranega ponudnika, uveljavljal pa je tudi povrnitev nadaljnjih stroškov.

Državna revizijska komisija je z dopisom št. 018-160/2025-7 z dne 9. 1. 2026, ki ga je vložila 9. 1. 2026 na portalu eRevizija, pozvala naročnika na pojasnilo v zvezi z merili, saj je ugotovila, da *»se postavki 3.1 in 3.2 v isti (tj. vrednostni) lastnosti ocenjujeta dvakrat; enkrat samostojno (merili M3 in M4) in enkrat kot že vključeni v vrednosti, ki se ocenjuje po merilu M1«*.

Izbrani ponudnik je z vlogo z dne 12. 1. 2026 uveljavljal prekluzijo odločanja o določitvi meril, podal je mnenje, da *»so sicer v predmetnem postopku javnega naročanja določena merila skladna z veljavno zakonodajo in načeli javnega naročanja ter kot taka zakonita«*, uveljavljal pa je tudi možnost seznanitve z vlagateljevo vlogo z dne 19. 12. 2026.

Naročnik je z dopisom št. 4301-11/2023-2711-222 z dne 14. 1. 2026, ki ga je vložil 14. 1. 2026 na portalu eRevizija, odgovoril na dopis št. 018-160/2025-7 z dne 9. 1. 2026 in podal pojasnila v zvezi s citirano ugotovitvijo Državne revizijske komisije iz izpostavljenega dopisa.

Državna revizijska komisija je z dopisom št. 018-160/2025-11 z dne 16. 1. 2026, ki ga je vložila 16. 1. 2026 na portalu eRevizija, naročnika, vlagatelja in izbranega ponudnika seznanila z vlogo izbranega ponudnika z dne 12. 1. 2026 in naročnikovim dopisom št. 4301-11/2023-2711-222 z dne 14. 1. 2026.

Izbrani ponudnik se je z vlogo, brez datuma, vloženo 19. 1. 2026 na portalu eRevizija, izjavil o vlagateljevi vlogi z dne 12. 12. 2025 ter uveljavljal postopkovne in vsebinske argumente.

Vlagatelj se je z vlogo z dne 21. 1. 2026, ki jo je vložil 21. 1. 2026 prek portala eRevizija, opredelil do navedb naročnika v dopisu št. 4301-11/2023-2711-222 z dne 14. 1. 2026 in pojasnil, zakaj se z njimi ne strinja, priglasil pa je tudi nadaljnje stroške.

Izbrani ponudnik se je z vlogo z dne 20. 1. 2026, ki jo je vložil 21. 1. 2026 prek portala eRevizija, opredelil do navedb naročnika v dopisu št. 4301-11/2023-2711-222 z dne 14. 1. 2026 in pojasnil, zakaj so naročnikova ravnanja v zvezi z merili zakonita.

Po pregledu objav obvestil o javnem naročilu in popravkov teh obvestil, dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila, odločitve o oddaji javnega naročila skupaj s popravkom in posredovane dokumentacije, zlasti ponudbe, ki jo je predložil vlagatelj s partnerjema, in ponudbe izbranega ponudnika ter spremljajočih dokumentov, pa tudi ravnanj vlagatelja, izbranega ponudnika in naročnika v zvezi z vpogledom v ponudbo izbranega ponudnika ter preučitvi navedb vlagatelja, izbranega ponudnika in naročnika je Državna revizijska komisija na podlagi razlogov, navedenih v nadaljevanju, odločila, kot izhaja iz izreka tega sklepa.

Naročnik je v postopku oddaje javnega naročila po odprtem postopku iz 40. člena Zakona o javnem naročanju (Uradni list RS, št. 91/2015 s sprem.; v nadaljevanju: ZJN-3) (točka B.1 obvestila o naročilu) v sklopu 1 prejel dve ponudbi (ponudbo izbranega ponudnika in ponudbo, ki jo je vlagatelj predložil s partnerjema), pri čemer je najprej sprejel odločitev, kot je izhajala iz dokumenta »*Odločitev o oddaji javnega naročila*« št. 4301-11/2023-2711-152 z dne 13. 8. 2025 (objava 13. 8. 2025 na portalu javnih naročil, pod št. objave JN002643/2025-ODL/01), da kot ekonomsko najugodnejšo ponudbo za sklop 1 izbere ponudbo izbranega ponudnika, ker je ugotovil, da je od obeh predloženih ponudb za sklop 1 ponudba izbranega ponudnika edina dopustna ponudba v smislu 29. točke prvega odstavka 2. člena ZJN-3. Vlagatelj je zoper to odločitev o oddaji javnega naročila vložil zahtevek za revizijo, ki ga je naročnik zavrnil (gl. sklep št. 4301-11/2023-2711-159 z dne 1. 9. 2025), Državna revizijska komisija pa mu je s sklepom št. 018-099/2025-6 z dne 13. 10. 2025 ugodila in razveljavila odločitev o oddaji javnega naročila za sklop 1, kot je izhajala iz dokumenta »*Odločitev o oddaji javnega naročila*« št. 4301-11/2023-2711-152 z dne 13. 8. 2025 (objava 13. 8. 2025 na portalu javnih naročil, pod št. objave JN002643/2025-ODL/01). Naročnik je nato sprejel novo odločitev o oddaji javnega naročila za sklop 1, pri čemer je obe ponudbi v dokumentu »*Odločitev o oddaji javnega naročila*« št. 4301-11/2023-2711-194 z dne 14. 11. 2025 (objava 14. 11. 2025 na portalu javnih naročil, pod št. objave JN002643/2025-ODL/02), kot je bil popravljen z dokumentom »*Popravek odločitve o oddaji javnega naročila z dne 14. 11. 2025*« št. 4301-11/2023-2711-195 z dne 17. 11. 2025 (objava 18. 11. 2025 na portalu javnih naročil, pod št. objave JN002643/2025-ODL/02-P01), označil za dopustni ponudbi v smislu 29. točke prvega odstavka 2. člena ZJN-3. Naročnik je znova izbral ponudbo izbranega ponudnika, saj jo je naslanjajoč se na štiri merila za izbiro ponudbe v sklopu 1, ki jih je določil v točki C.2.10 obvestil o javnem naročilu in točki 11.1 dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila (str. 26–27), ocenil kot ugodnejšo od vlagateljeve ponudbe. Vlagatelj je nasprotoval temu, da je ponudba izbranega ponudnika dopustna ponudba v smislu 29. točke prvega odstavka 2. člena ZJN-3, očital pa je tudi nepravilnosti pri ocenjevanju ponudb, pripravi obrazložitve odločitve o oddaji javnega naročila za sklop 1 in kršitev pravice do vpogleda v dokumentacijo. Izbrani ponudnik je nasprotoval vlagatelju, pri čemer je uveljavljal, da bi bilo treba nekatere očitke zavreči, zahtevek za revizijo pa zavrniti. Naročnik je ugotovil, da so izpolnjene predpostavke za sprejem zahtevka za revizijo v (vsebinsko, meritorno) obravnavo, zato ga je (vsebinsko, meritorno) obravnaval, vendar se ni strinjal z vlagateljem, da ponudba izbranega ponudnika ni dopustna ponudba v smislu 29. točke prvega odstavka 2. člena ZJN-3, zavrnil pa je tudi druge vlagateljeve očitke.

Državna revizijska komisija po prejemu zahtevka za revizijo skladno s prvim odstavkom 31. člena ZPVPJN preveri (postopkovne, procesne) predpostavke za sprejem zahtevka za revizijo v (vsebinsko, meritorno) obravnavo (gl. drugi odstavek 31. člena ZPVPJN v povezavi s prvim in drugim odstavkom 39. člena ZPVPJN) in tako preveri, ali je bil vložen pravočasno in pri naročniku, vsebuje vse obvezne sestavine iz 15. člena ZPVPJN, ga je vložila aktivno legitimirana oseba iz 14. člena ZPVPJN, ne obstajajo omejitve iz 16. člena ZPVPJN in ali je dopusten. Predpostavke iz prvega odstavka 31. člena ZPVPJN, katerih izpolnjevanje ugotavlja Državna revizijska komisija, so vsebinsko enake tistim, katerih izpolnjevanje ugotavlja pred tem v predrevizijskem postopku že naročnik (gl. prvi odstavek 26. člena ZPVPJN).

Državna revizijska komisija ugotavlja, da je bil dokument »*Odločitev o oddaji javnega naročila*« št. 4301-11/2023-2711-194 z dne 14. 11. 2025 objavljen 14. 11. 2025 na portalu javnih naročil, pod št. objave JN002643/2025-ODL/02, zato se upoštevajoč tretjo poved iz desetega odstavka 90. člena ZJN-3 šteje, da je bil ta dokument vlagatelju vročen 14. 11. 2025. Vlagatelj je zahtevek za revizijo, s katerim izpodbija odločitev, ki izhaja iz tega dokumenta, vložil na portalu eRevizija 24. 11. 2025, kot to določa prvi odstavek 24. člena ZPVPJN (in naročnik je bil o tem prek portala eRevizija tudi obveščen), zato se upoštevajoč četrto poved iz četrtega odstavka 13.a člena ZPVPJN šteje, da je 24. 11. 2025 datum, ko je bil zahtevek za revizijo vročen naročniku. Glede

na pravila o številu rokov iz petega odstavka 1. člena ZPVPJN in drugega odstavka 111. člena Zakona o pravnem postopku (Uradni list RS, št. 26/99 s sprem.) v povezavi s prvim odstavkom 13. člena ZPVPJN je bil 24. 11. 2025 šesti delovni dan po 14. 11. 2025. Rok za vložitev zahtevka za revizijo zoper odločitev o oddaji javnega naročila v odprtem postopku je določen kot osem delovnih dni od prejema te odločitve (četrti odstavek 25. člena ZPVPJN), kar upoštevajoč tretjo poved iz desetega odstavka 90. člena ZJN-3 pomeni, da je vlagatelj, ki je tudi uporabil pravilni način vložitve zahtevka za revizijo prek portala eRevizija (gl. prvi odstavek 24. člena ZPVPJN), zahtevek za revizijo, s katerim izpodbija odločitev o oddaji javnega naročila za sklop 1, vložil pravočasno. S tem sta izpolnjeni obe predpostavki iz prve alineje prvega odstavka 31. člena ZPVPJN.

Na ugotovitev o izpolnitvi obeh predpostavk iz prve alineje prvega odstavka 31. člena ZPVPJN v ničemer ne bi vplivala morebitna ugotovitev, da je vlagatelj z zahtevkom za revizijo izpodbijal tudi določitev vsebine dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila (prim. vlogo izbranega ponudnika z dne 12. 1. 2026, str. 2–5), saj bi bil v takem primeru lahko le del zahtevka za revizijo nepravčasen (prim. prvi in drugi odstavek 25. člena ZPVPJN) oziroma bi se bilo treba opreti na določbo o prekluziji (tretji odstavek 25. člena ZPVPJN). Vendar se v primeru prekluzije zahtevka za revizijo ne zavrže, temveč se ga zavrne.

Na ugotovitev o izpolnitvi obeh predpostavk iz prve alineje prvega odstavka 31. člena ZPVPJN v ničemer ne vpliva dejstvo, da je naročnik 18. 11. 2025 na portalu javnih naročil, pod št. objave JN002643/2025-ODL/02-P01, zagotovil tudi objavo dokumenta »*Popravek odločitve o oddaji javnega naročila z dne 14. 11. 2025*« št. 4301-11/2023-2711-195 z dne 17. 11. 2025, saj tudi v primeru, če bi bilo morebiti treba šteti rok iz četrtega odstavka 25. člena ZPVPJN upoštevajoč datum 18. 11. 2025, je ta kasnejši datum, kot je 14. 11. 2025.

Zahtevek za revizijo vsebuje vse obvezne sestavine iz prvega in drugega odstavka 15. člena ZPVPJN, zato je izpolnjena predpostavka iz druge alineje prvega odstavka 31. člena ZPVPJN.

Na podano ugotovitev o izpolnitvi predpostavke iz druge alineje prvega odstavka 31. člena ZPVPJN v ničemer ne bi vplivala morebitna ugotovitev, da vlagatelj ni navedel zadostnih dejstev ali da posameznih zatrjevanih dejstev ni dokazal, saj bi bil v takih primerih (ker zahtevka za revizijo v sestavinah iz drugega odstavka 15. člena ZPVPJN, če ni podan razlog iz druge povedi iz petega odstavka 31. člena ZPVPJN ali prve povedi iz šestega odstavka 29. člena ZPVPJN, ni mogoče dopolniti; gl. četrti odstavek 31. člena ZPVPJN) to razlog za ugotovitev, da na podlagi nezadostno zatrjevanih ali nedokazanih dejstev ni mogoče ugotoviti utemeljenosti zahtevka za revizijo, kar bi pomenilo zavrnitev, ne pa zavrženje zahtevka za revizijo. V takem primeru se sicer posamezne navedbe tudi ne zavržejo, zato izbrani ponudnik neutemeljeno poziva (gl. vlogo z dne 27. 11. 2025, str. 3, drugi odstavek, in str. 4, prvi odstavek), da se zavržejo posamezne navedbe.

Kadar je bila v postopku oddaje javnega naročila predložena skupna ponudba, lahko zahtevek za revizijo vložijo katerakoli od oseb, ki so oddale skupno ponudbo, pri čemer ima oseba, ki je skupaj z drugimi osebami oddala skupno ponudbo, položaj vlagatelja zahtevka za revizijo, če je sama ali skupaj z drugimi osebami, s katerimi je oddala skupno ponudbo, vložila zahtevek za revizijo (tretji odstavek 14. člena ZPVPJN). Vlagatelj je skupaj s partnerjema predložil ponudbo za sklop 1, zato je po ureditvi iz tretjega odstavka 14. člena ZPVPJN upravičen tudi samostojno uveljavljati nezakonitost odločitve o oddaji javnega naročila za sklop 1, ker je naročnik oddal javno naročilo drugemu ponudniku in torej izbral ponudbo izbranega ponudnika. Sámó dejstvo, da je vlagatelj samostojno vložil zahtevek za revizijo, za vlagatelja glede na tretji odstavek 14. člena ZPVPJN tako nima nobenih negativnih posledic v možnosti uveljavljanja pravnega varstva po ZPVPJN.

Vlagatelj je skupaj s partnerjema za sklop 1 predložil ponudbo (s čimer je izkazan interes kot prvi element aktivne legitimacije iz prve alinee prvega odstavka 14. člena ZPVPJN), ki jo je naročnik označil za dopustno ponudbo v smislu 29. točke prvega odstavka 2. člena ZJN-3, z vložitvijo zahtevka za revizijo pa želi doseči spremembo položaja ponudbe za sklop 1, s katero je sodeloval v postopku javnega naročanja, ker je naročnik ni izbral. Vlagatelj je namreč uveljavljal, da ponudba izbranega ponudnika za sklop 1 ni dopustna v smislu 29. točke prvega odstavka 2. člena ZPVPJN, v primeru potrditve takega zaključka pa bi vlagatelj pridobil vnovično možnost, da bi naročnik za sklop 1 izbral ponudbo, ki jo je vlagatelj predložil s partnerjema. Izbira konkurenčne ponudbe torej predstavlja kršitev, zaradi katere vlagatelju lahko nastane škoda v smislu druge alinee prvega odstavka 14. člena ZPVPJN. Vlagatelj je tako izkazal oba elementa aktivne legitimacije iz prve alinee prvega odstavka 14. člena ZPVPJN, zaradi česar je izpolnjena tudi predpostavka iz tretje alinee prvega odstavka 31. člena ZPVPJN.

Dejstvo, da vlagatelj uveljavlja tudi kršitev pravice do vpogleda v dokumentacijo, ne spremeni ugotovitve, da je izpolnjena tudi predpostavka iz tretje alinee prvega odstavka 31. člena ZPVPJN. Morebitna neutemeljenost vlagateljevih navedb o kršitvi pravice do vpogleda v dokumentacijo, kar je dejansko uveljavljal izbrani ponudnik v vlogi z dne 27. 11. 2025 (str. 5–12) in vlogi, brez datuma, vloženi 19. 1. 2026 na portalu eRevizija (gl. zlasti str. 3, II. točko, in str. 5, VII. točko), bi lahko pomenila le, da ne bi bilo mogoče ugotoviti kršitve v ravnanju naročnika, ki se je zgodilo po sprejemu odločitve o oddaji javnega naročila za sklop 1. Vpogled v ponudbo, kot je urejen institut v 35. členu ZJN-3, se namreč lahko zgodi šele po tem, ko je naročnik že sprejel odločitev o oddaji javnega naročila. Vendar naročnikovo ravnanje pri vpogledu že zaradi časovne komponente ni v pravnorelevantni zvezi z vprašanjem zakonitosti sprejema odločitve o oddaji javnega naročila. Morebitna ugotovitev, da naročnik ni vlagatelju kršil pravice do vpogleda v dokumentacijo, zato ne bi mogla že pomeniti, da ni podana tudi kršitev v zvezi s sprejemom odločitve o oddaji javnega naročila za sklop 1.

Tudi dejstvo, da je vlagatelj predlagal tudi razveljavitev postopka oddaje javnega naročila za sklop 1 v celoti (zahtevke za revizijo, str. 19, zadnji odstavek), ne spremeni ugotovitve, da je izpolnjena predpostavka iz tretje alinee prvega odstavka 31. člena ZPVPJN. Ta predlog namreč ne spremeni dejstva, da je vlagatelj predlagal tudi le razveljavitev odločitve o oddaji javnega naročila za sklop 1. Ne glede na navedeno, pa je treba upoštevati, da, če bi bilo treba razveljaviti postopek oddaje javnega naročila za sklop 1 v celoti, bi vlagatelj v primeru, če bi naročnik znova izvedel postopek oddaje javnega naročila za sklop 1, imel možnost vnovičnega sodelovanja in bi zato imel v novem postopku oddaje javnega naročila za sklop 1 možnost pridobitve tega javnega naročila.

Zahtevke za revizijo, ki ga je vlagatelj vložil 24. 11. 2025 na portalu eRevizija zoper odločitev o oddaji javnega naročila za sklop 1, kot izhaja iz dokumenta »*Odločitev o oddaji javnega naročila*« št. 4301-11/2023-2711-194 z dne 14. 11. 2025 (objava 14. 11. 2025 na portalu javnih naročil, pod št. objave JN002643/2025-ODL/02), kot je bil popravljen z dokumentom »*Popravek odločitve o oddaji javnega naročila z dne 14. 11. 2025*« št. 4301-11/2023-2711-195 z dne 17. 11. 2025 (objava 18. 11. 2025 na portalu javnih naročil, pod št. objave JN002643/2025-ODL/02-P01), je edini zahtevke za revizijo, ki ga je vlagatelj vložil po seznaitvi s to odločitvijo. Za vložitev tega zahtevka za revizijo tako niso podane omejitve iz 16. člena ZPVPJN in je treba zaključiti, da je izpolnjena tudi predpostavka iz četrte alinee prvega odstavka 31. člena ZPVPJN.

Na podano ugotovitev o izpolnitvi predpostavke iz četrte alinee prvega odstavka 31. člena ZPVPJN v ničemer ne vpliva dejstvo, da je vlagatelj v tem postopku oddaje javnega naročila že vložil dva zahtevka za revizijo, enega zoper razpisno fazo (gl. zadevo pred Državno revizijsko komisijo št. 018-057/2025), enega pa zoper prejšnjo odločitev o oddaji javnega naročila za sklop 1, kot je izhajala iz dokumenta »*Odločitev o oddaji javnega naročila*« št. 4301-11/2023-2711-152 z dne 13. 8. 2025 (gl. zadevo pred Državno revizijsko komisijo št. 018-099/2025). Jasno je

namreč, da se noben od teh že vloženih zahtevkov za revizijo ni mogel nanašati na odločitev o oddaji javnega naročila za sklop 1, ki jo je naročnik sprejel 14. 11. 2025 in popravil 17. 11. 2025. Odločitev o oddaji javnega naročila za sklop 1, kot je izhajala iz dokumenta »*Odločitev o oddaji javnega naročila*« št. 4301-11/2023-2711-152 z dne 13. 8. 2025 je bila sicer razveljavljena, pri čemer je naročnik v tistem primeru ugotovil, da vlagateljeva ponudba ni dopustna ponudba v smislu 29. točke prvega odstavka 2. člena ZJN-3, edino ponudbo za sklop 1, ki jo je označil za dopustno ponudbo v smislu 29. točke prvega odstavka 2. člena ZJN-3, pa, kot je izrecno navedel v dokumentu »*Odločitev o oddaji javnega naročila*« št. 4301-11/2023-2711-152 z dne 13. 8. 2025 (V. točka, tretji odstavek na str. 5), ni razvrščal po merilih, »*saj se to izvede le takrat, kadar naročnik prejme več dopustnih ponudb in mora na podlagi meril ugotoviti, katera izmed dopustnih ponudb je ekonomsko najugodnejša*«.

Zahtevek za revizijo se lahko vloži zoper vsako ravnanje naročnika v postopku javnega naročanja, razen če zakon, ki ureja javno naročanje, ali ZPVPJN določa drugače (gl. prvi odstavek 5. člena ZPVPJN). Ne ZJN-3 ne ZPVPJN ne preprečujeta vložitev zahtevka za revizijo zoper odločitev o oddaji javnega naročila v odprtem postopku, pri čemer ne preprečujeta niti vložitev zahtevka za revizijo zoper odločitev o oddaji javnega naročila v posameznih sklopih, poleg tega pa ZPVPJN izrecno ureja tudi možnost vložitev zahtevka za revizijo z namenom uveljavljanja kršitve pravice do vpogleda v dokumentacijo (peti odstavek 31. člena ZPVPJN), zato je zahtevek za revizijo dopusten, s čimer je izpolnjena tudi predpostavka iz pete alineje prvega odstavka 31. člena ZPVPJN.

Na podano ugotovitev o izpolnitvi predpostavke iz pete alineje prvega odstavka 31. člena ZPVPJN v ničemer ne vpliva dejstvo, da vlagatelj problematizira tudi uporabo meril, izkazalo pa bi se, da vlagatelj problematizira tudi njihovo določitev. Ne ZJN-3 ne ZPVPJN namreč nimata določb, ki bi za potrebe ugotavljanja izpolnjevanja izpolnitve predpostavke iz pete alineje prvega odstavka 31. člena ZPVPJN omejevale možnost vložitev zahtevka za revizijo zoper katero izmed naročnikovih ravnanj v zvezi z merili.

Iz predstavljenega je razvidno, da so skupaj (kumulativno) izpolnjene vse predpostavke iz prvega odstavka 31. člena ZPVPJN, ki so vsebinsko enake tistim, ki jih ugotavlja tudi naročnik (gl. prvi odstavek 25. člena ZPVPJN), ki je tudi ugotovil njihovo izpolnjevanje in (vsebinsko, meritorno) obravnaval zahtevek za revizijo, zato je tudi Državna revizijska komisija sprejela zahtevek za revizijo v (vsebinsko, meritorno) obravnavo (drugi odstavek 31. člena ZPVPJN).

Na podani zaključek v ničemer ne vplivajo navedbe izbranega ponudnika o zlorabi pravice do pravnega varstva (vloga, brez datuma, vložena 19. 1. 2026 na portalu eRevizija, gl. str. 4, V. točko, prim. tudi vlogo z dne 27. 11. 2025, str. 4, drugi odstavek). Vlagatelj je vložil zahtevek za revizijo, ki obsega 69 strani in vsebuje očitke o kršitvah, ki imajo neposredno zvezo z oddajo javnega naročila za sklop 1, na način, kot ga določa prva poved iz prvega odstavka 24. člena ZPVPJN, in v roku, kot ga določa četrti odstavek 25. člena ZPVPJN, poleg tega je zahtevek za revizijo glede nekaterih kršitev konkretno obrazložen, kolikor pa pri nekaterih kršitvah ni konkretno obrazložen, vlagatelj to nezmožnost utemeljuje na kršitvi pravice do vpogleda v dokumentacijo ter uveljavlja možnosti iz petega odstavka 31. člena ZPVPJN za dopolnitev in spremembo zahtevka za revizijo z novimi kršitvami, dejstvi in dokazi, naročnik je na zahtevek za revizijo tudi odgovoril, in sicer s 13 strani dolgim sklepom, pri čemer ni očitno, da je zahtevek za revizijo neutemeljen ali da bi lahko vsak razumni posameznik štel njegovo vložitev kot brez vseh možnosti za uspeh (prim. argumente Ustavnega sodišča Republike Slovenije v zvezi z zlorabo pravice pri vložitvi ustavne pritožbe, npr. Up-448/12-11 z dne 21. 6. 2012), zato se Državna revizijska komisija ne strinja z izbranim ponudnikom, da je vlagatelju mogoče očitati zlorabo pravice do pravnega varstva, ki jo ima po ZPVPJN.

Državna revizijska komisija ugotavlja, da ugotovitev kršitve pravice do vpogleda v dokumentacijo ne bi že zadostovala za razveljavitev bodisi odločitve o oddaji javnega naročila za sklop 1 bodisi postopka oddaje javnega naročila za sklop 1 v celoti, pač pa bi vlagatelju omogočila vpogled v ponudbo izbranega ponudnika še v delu, v katerem je bil vlagatelju nezakonito omejen oziroma onemogočen vpogled, ter možnost dopolnitve ali spremembe zahtevka za revizijo z novimi kršitvami, dejstvi in dokazi, ki bi jih vlagatelj pridobil pri vpogledu v dokumentacijo (gl. drugo poved iz petega odstavka 31. člena ZPVPJN).

Morebitna ugotovitev utemeljenosti očitkov, s katerimi je vlagatelj uveljavljal kršitve oziroma nezakonnosti, ki so v neposredni povezavi s sprejeto odločitvijo o oddaji javnega naročila za sklop 1 (tj. ocenjevanje ponudb, ugotavljanje dopustnosti ponudbe izbranega ponudnika in obrazložitev odločitve o oddaji javnega naročila), bi lahko privedla k sprejemu odločitve o razveljavitvi odločitve o oddaji javnega naročila za sklop 1.

Državna revizijska komisija se strinja z izbranim ponudnikom (npr. vloga z dne 27. 11. 2025, str. 13, ali vloga brez datuma, vložena 19. 1. 2026 na portalu eRevizija, str. 4, IV. točka) in naročnikom (sklep št. 4301-11/2023-2711-209 z dne 8. 12. 2025, str. 3, zadnji odstavek, in str. 4, prvi odstavek), ki se po vsebini sklicujeta na ureditev rokov za vložitev zahtevka za revizijo zoper razpisno fazo (prvi in drugi odstavek 25. člena ZPVPJN) oziroma rokov za uveljavljanje kršitev (tretji odstavek 25. člena ZPVPJN), da v tem primeru javnega naročanja vlagatelj, ker je rok za prejem ponudb že potekel, ne more sam uspešno uveljaviti kršitev v zvezi z določitvijo vsebine obvestil o javnem naročilu in dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila, s tem pa tudi ne določitve meril za sklop 1 (gl. točko C.2.10 obvestil o javnem naročilu in točko 11.1 dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila, str. 26–27), saj se je z vsebino obvestil o javnem naročilu in dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila, s tem pa določitvijo meril za sklop 1, lahko seznanil že od objave obvestil o javnem naročilu na portalu javnih naročil in v Dodatku k Uradnemu listu Evropske unije (gl. dokumentacijo v zvezi z oddajo javnega naročila, kot je bila dostopna prek povezave iz točke B.2 teh obvestil) in torej pred potekom roka za prejem ponudb. Vlagatelj lahko v tej fazi postopka javnega naročanja (ko je rok za prejem ponudb že potekel) zato uspešno uveljavlja le kršitve v zvezi z uporabo vsebin obvestil o javnem naročilu in dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila, saj se je s tem, kako je naročnik te vsebine dokumentacije konkretno uporabil pri odločanju o ponudbah, lahko seznanil šele po predložitvi ponudbe in seznanitvi z odločitvijo o oddaji javnega naročila za sklop 1. Je pa treba upoštevati še to, da če teh vsebin, ker bi vsebovale kakšne pomanjkljivosti, ne bi bilo mogoče uporabiti skladno s temeljnimi načeli, med drugim načeloma transparentnosti javnega naročanja (6. člen ZJN-3) in enakopravne obravnave ponudnikov (7. člen ZJN-3), naročnik teh pomanjkljivosti zaradi omejitve iz prve povedi iz drugega odstavka 67. člena ZJN-3, ki določa, da naročnik po poteku roka za prejem ponudb naročnik ne sme več spreminjati ali dopolnjevati dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila, po poteku roka za prejem ponudb ne bi bil upravičen sanirati v tekočem postopku oddaje javnega naročila za sklop 1, temveč le v novem postopku oddaje javnega naročila za sklop 1. Ugotovitev take pomanjkljivosti bi zato v tem postopku oddaje javnega naročila, ker je rok za predložitev ponudb že potekel, zahtevala razveljavitev postopka oddaje javnega naročila za sklop 1 v celoti. Podlago za razveljavitev postopka oddaje javnega naročila za sklop 1 v celoti pa Državna revizijska komisija v ZPVPJN ima. V 3. točki drugega odstavka 39. člena ZPVPJN je namreč določeno, da Državna revizijska komisija ne glede na prvi odstavek 38. člena ZPVPJN, ki ji nalaga odločanje v mejah zahtevka za revizijo in o vseh očitanih kršitvah v postopku oddaje javnega naročila (*»vendar navedeno ne pomeni, da mora«* Državna revizijska komisija *»vedno vsebinsko odločiti o vseh navedbah v revizijskem zahtevku«*, gl. sodbo Upravnega sodišča št. I U 1172/2021-18 z dne 29. 11. 2021, točka 16), v celoti razveljavi postopek oddaje javnega naročila, če pogodba še ni sklenjena in v primeru drugih hujših kršitev ZJN-3, ki niso izrecno našteje v 1. in 2. točki drugega odstavka 39. člena ZPVPJN. Poleg tega je iz ureditve 32., 33. in 34. člena ZPVPJN razvidno, da lahko Državna revizijska komisija ugotavlja dejstva, ki

jih vlagatelj ni uveljavljal, izvede dokaze, ki jih vlagatelj ni predlagal, in od naročnika pridobi pojasnila v zvezi s postopkom oddaje javnega naročila. Prekluzije glede dejstev in dokazov glede na izrecno določeno drugačno ureditev po ZPVPJN, kot velja za vlagatelja, za Državno revizijsko komisijo ni. Državna revizijska komisija je tako imela podlago v drugem odstavku 32. člena ZPVPJN in prvem odstavku 33. člena ZPVPJN, da je naročniku poslala dopis št. 018-160/2025-7 z dne 9. 1. 2026 in ga pozvala na pojasnilo v zvezi z merili za sklop 1, o prejetih pojasnilih (dopis št. 4301-11/2023-2711-222 z dne 14. 1. 2026) pa je upoštevala tretji odstavek 32. člena ZPVPJN in načelo kontradiktornosti (11. člen ZPVPJN) omogočila vlagatelju in izbranemu ponudniku, da se do njih izjavita (gl. dopis št. 018-160/2025-11 z dne 16. 1. 2026), kar sta vlagatelj in izbrani ponudnik tudi storila.

Iz predhodno navedenega izhaja, da bi morebitna ugotovitev hujše kršitve v zvezi z merili ob upoštevanju ureditve iz ZPVPJN o odločanju Državne revizijske komisije v primeru ugotavljanja hujše kršitve lahko imela za posledico razveljavitev postopka oddaje javnega naročila za sklop 1 v celoti. Ker ta posledica lahko na tekoči postopek oddaje javnega naročila za sklop 1 najbolj vpliva, je Državna revizijska komisija najprej preizkusila zahtevek za revizijo v delu, ki se nanaša na merila.

Naročnik odda javno naročilo na podlagi ekonomsko najugodnejše ponudbe (prvi odstavek 84. člena ZJN-3), pri čemer se ekonomsko najugodnejša ponudba določi na podlagi cene ali stroškov, ob uporabi pristopa stroškovne učinkovitosti, na primer z izračunom stroškov v življenjski dobi, kot ga določa ZJN-3, in lahko zajema tudi najboljše razmerje med ceno in kakovostjo, ocenjeno na podlagi meril, ki se nanašajo na kakovost ter okoljske ali socialne vidike, povezane s predmetom javnega naročila (prva poved iz drugega odstavka 84. člena ZJN-3). V drugi povedi iz drugega odstavka 84. člena ZJN-3 so primeroma naštet takšna merila. Stroškovni dejavnik je lahko tudi fiksna cena ali fiksni stroški, če gospodarski subjekti na njihovi podlagi med seboj konkurirajo zgolj v zvezi z merili kakovosti (četrti odstavek 84. člena ZJN-3). Za oddajo javnega naročila storitve izdelave računalniških programov, arhitekturnih in inženirskih storitev ter prevajalskih in svetovalnih storitev naročnik ne sme uporabiti zgolj cene kot edinega merila za oddajo javnega naročila (prva poved iz petega odstavka 84. člena ZJN-3), pri javnem naročanju storitev iz prvega odstavka 67.a člena ZJN-3 pa naročnik naroča te storitve upošteva socialno odgovorno javno naročanje z vključitvijo meril, ki se nanašajo na socialne vidike (druga poved iz petega odstavka 84. člena ZJN-3). Merila za oddajo javnega naročila morajo biti skladna s prvo povedjo iz šestega odstavka 84. člena ZJN-3 nediskriminatorna, sorazmerna in povezana s predmetom javnega naročila, pri čemer je v drugi povedi iz šestega odstavka 84. člena ZJN-3 določeno, kdaj se šteje, da so merila povezana s predmetom javnega naročila. Merila za oddajo javnega naročila ne smejo imeti za posledico, da je z njimi naročniku podeljena neomejena svobodna izbira (prva poved iz sedmega odstavka 84. člena ZJN-3). Merila za izbiro morajo zagotoviti možnost učinkovite konkurence, spremljati pa jih morajo podrobni opisi, ki omogočajo učinkovito preverjanje informacij, ki jih predložijo ponudniki, da se oceni, kako ponudba izpolnjuje merila za oddajo javnega naročila (druga poved iz sedmega odstavka 84. člena ZJN-3). Naročnik v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila določi relativno utež, ki jo dodeli vsakemu merilu, izbranemu za določitev ekonomsko najugodnejše ponudbe, razen če se slednja določi le na podlagi cene (prva poved iz osmega odstavka 84. člena ZJN-3). Navedene uteži se lahko opredelijo z določitvijo razpona z ustrezno največjo razliko (druga poved iz osmega odstavka 84. člena ZJN-3). Kadar uteži ni mogoče navesti zaradi objektivnih razlogov, naročnik navede merila v padajočem zaporedju po pomembnosti (tretja poved iz osmega odstavka 84. člena ZJN-3).

Kot je razvidno iz točke C.2.10 obvestil o javnem naročilu, je naročnik določil štiri merila in jim določil posamezne ponderje:

- »Skupna ponudbena cena« s ponderjem »20«,

- »Implementirane funkcionalnosti eTTL pri referenčnih naročnikih ponudnika« s ponderjem »40«,
 - »Cena osnovnega vzdrževanja eTTL« s ponderjem »20«
- in
- »Cena dopolnilnega vzdrževanja eTTL« s ponderjem »20«.

Enaka štiri merila in enaka razporeditev ponderjev so razvidni iz dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila (točka 11.1, ki se nanaša na sklop 1, str. 26–27):

»Merilo za izbor najugodnejšega ponudnika za Sklop 1 je ekonomsko najugodnejša ponudba, glede na spodnja merila. Skupno možno število točk, ki jih bo dodeljeval naročnik pri vrednotenju ekonomsko najugodnejše ponudbe, je 100.

Točke bodo dodeljene skladno z naslednjimi merili:

1. Skupna ponudbena cena (z DDV) – največ 20 točk,
2. Implementirane funkcionalnosti eTTL pri referenčnih naročnikih ponudnika – največ 40 točk,
3. Cena osnovnega vzdrževanja eTTL (z DDV) – največ 20 točk,
4. Cena dopolnilnega vzdrževanja eTTL (z DDV) – največ 20 točk.

SKUPNO ŠTEVILO TOČK:

Skupno število točk se določi za vsakega ponudnika posebej kot vsota točk, pridobljenih za vsako merilo (zaokroženo na dve decimalni mesti).

Skupno število točk se izračuna po formuli $M1 + M2 + M3 + M4$

Izbran bo ponudnik, ki bo na podlagi seštevka meril dosegel najvišje število točk.

V primeru, da bo skupno najvišje število točk v dveh ali več ponudbah enako, bo naročnik med njimi izbral tisto ponudbo, ki prejme več točk v okviru merila M3.

Merilo M1: Skupna ponudbena cena (z DDV)

Število točk po merilu M1 se izračuna tako, da se skupna ponudbena cena (z DDV) cenovno najugodnejšega ponudnika deli s skupno ponudbeno ceno (z DDV) obravnavanega ponudnika, dobljeni količnik pa se pomnoži s številom 20.

Ponudnik skupno ponudbeno ceno z DDV vpiše v Obrazec: "Predračun" in Obrazec 1: "Strukturirana ponudba", pri čemer ponudbeno ceno zaokroži na največ dve decimalni mesti.

Merilo M2: Implementirane funkcionalnosti eTTL pri referenčnih naročnikih ponudnika

V okviru tega merila bo naročnik podelil največ 40 točk, glede na število funkcionalnosti v obstoječi informacijski rešitvi eTTL ponudnika, ki so implementirane pri referenčnih naročnikih ponudnika (bolnišnicah).

Naročnik bo točke podeljeval na naslednji način:

- Ponudnik izpolni obrazec Priloga: "Seznam implementiranih funkcionalnosti eTTL pri referenčnih naročnikih". V stolpcu C na zavihku "Funkcionalnosti eTTL" označi z "DA" ali "NE", ali je posamezna funkcionalnost eTTL v času oddaje ponudbe implementirana pri vsaj enem referenčnem naročniku (bolnišnici); v stolpcu D pa označi, pri katerem referenčnem naročniku (bolnišnici) je posamezna funkcionalnost implementirana.
- Naročnik bo na podlagi izpolnjenega obrazca iz prejšnje alineje ugotovil število funkcionalnosti, implementiranih pri referenčnih naročnikih (bolnišnicah), kot bo izračunano v stolpcu C, v celici C125 (Skupno število funkcionalnosti). Resničnost navedb ponudnika bo naročnik dodatno preveril pri kontaktnih osebah referenčnih naročnikov. Naročnik

funkcionalnosti, za katere ne bo mogel potrditi, da so dejansko implementirane pri posameznem referenčnem naročniku (bolnišnici), ne bo upošteval.

- Naročnik bo za vsakega ponudnika izračunal, kolikšen delež od 123 funkcionalnosti iz obrazca v prvi alineji ima implementiran pri referenčnih naročnikih (bolnišnicah) – po formuli **Skupno število funkcionalnosti / 123** – in dobljeni delež pomnožil s številom 40. Naročnik bo v okviru merila vsakemu ponudniku podelil tako izračunano število točk (zaokroženo na dve decimalni mesti).

Dokazila za Merilo M2:

- Priloga: "Seznam implementiranih funkcionalnosti eTTL pri referenčnih naročnikih"

Merilo M3: Cena osnovnega vzdrževanja eTTL (z DDV)

V okviru tega merila bo naročnik podelil največ 20 točk, glede na ceno osnovnega vzdrževanja eTTL ponudnika.

Število točk po merilu M3 se izračuna tako, da se skupna cena (z DDV) postavke "Osnovno vzdrževanje eTTL (pavšal)" cenovno najugodnejšega ponudnika deli s skupno ceno (z DDV) postavke "Osnovno vzdrževanje eTTL (pavšal)" obravnavanega ponudnika, dobljeni količnik pa se pomnoži s številom 20.

Ponudnik skupna cena (z DDV) postavke "Osnovno vzdrževanje eTTL (pavšal)" vpiše v Obrazec 1: "Strukturirana ponudba", pri čemer ceno zaokroži na največ dve decimalni mesti.

Merilo M4: Cena dopolnilnega vzdrževanja eTTL (z DDV)

V okviru tega merila bo naročnik podelil največ 20 točk, glede na ceno dopolnilnega vzdrževanja eTTL ponudnika.

Število točk po merilu M4 se izračuna tako, da se skupna cena (z DDV) postavke "Dopolnilno vzdrževanje eTTL (na zahtevo naročnika)" cenovno najugodnejšega ponudnika deli s skupno ceno (z DDV) postavke "Dopolnilno vzdrževanje eTTL (na zahtevo naročnika)" obravnavanega ponudnika, dobljeni količnik pa se pomnoži s številom 20.

Ponudnik skupna cena (z DDV) postavke "Dopolnilno vzdrževanje eTTL (na zahtevo naročnika)" vpiše v Obrazec 1: "Strukturirana ponudba", pri čemer ceno zaokroži na največ dve decimalni mesti.

Naročnik je kot del dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila pripravil tudi posamezne obrazce.

Iz dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila tako v zvezi s sklopom 1 izhaja:

- Naročnik je v točki 11.1. dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila (str. 26–27) določil, da je merilo za izbor najugodnejše ponudbe za sklop 1 ekonomsko najugodnejša ponudba, ki ga sestavljajo štiri merila, med njimi merila »Skupna ponudbena cena (z DDV)« (merilo M1), »Cena osnovnega vzdrževanja eTTL (z DDV)« (merilo M3) in »Cena dopolnilnega vzdrževanja eTTL (z DDV)« (merilo M4).
- Iz točke 11.1. dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila (str. 26–27) tudi izhaja, da ponudnik skupno ponudbeno ceno z DDV vpiše v Obrazec »Predračun« in Obrazec 1 »Strukturirana ponudba«, skupno ceno (z DDV) postavke »Osnovno vzdrževanje eTTL (pavšal)« in skupno ceno (z DDV) postavke »Dopolnilno vzdrževanje eTTL (na zahtevo naročnika)« pa v Obrazec 1 »Strukturirana ponudba«.

- Obrazec »Predračun« za sklop 1 vsebuje tabelo, v katero se vpiše "Skupna ponudbena cena za sklop(a/e), kot je navedena v Obrazcu 1: »Strukturirana ponudba«, in sicer v celice za »Skupno ponudbeno cena za Sklop 1 brez DDV«, znesek DDV in »Skupno ponudbeno ceno z DDV«,
- Obrazec 1 »Strukturirana ponudba« za sklop 1 vključuje tabeli, pri čemer se v prvo tabelo vpiše cene za 11 postavk, od česar se dve (tj. 1.1 in 1.2) nanašata na »Informacijsko rešitev eTTL (z garancijsko dobo 12 mesecev)«, šest (tj. od 2.1 do 2.6) se jih nanaša na »Implementacijo eTTL (vključno z uvedbo)«, dve (tj. 3.1 »Osnovno vzdrževanje (pavšal)« in 3.2 »Dopolnilno vzdrževanje (na zahtevo naročnika)«) se nanašata na »Vzdrževanje eTTL« in ena (tj. 4.1) na »Dodatne storitve (po dejanski porabi)«, v drugo tabelo pa se vpiše »Skupno ponudbeno ceno za Sklop 1 brez DDV (seštevek zgornjih postavk)« (torej seštevek vrednosti 11 postavk iz prve tabele), vrednost DDV in »Skupna ponudbena cena z DDV«.

Iz navedenega kljub naročnikovemu utemeljevanju v dopisu št. 4301-11/2023-2711-222 z dne 14. 1. 2026, da »ključno je, da merilo M1 odgovarja na vprašanje, katera ponudba je najugodnejša v celoti, medtem ko merili M3 in M4 odgovarjata na vprašnji, katera ponudba zagotavlja najugodnejše pogoje vzdrževanja kot dolgoročno in dejansko stroškovno izpostavljenost naročnika. Čeprav se merila opirajo na cenovne podatke, ne gre za vrednotenje iste vrednostne lastnosti v pravnem smislu, saj je namen posameznih meril različen, kar je skladno z ustaljeno prakso Državne revizijske komisije«, izhaja, da se postavki 3.1 »Osnovno vzdrževanje (pavšal)« in 3.2 »Dopolnilno vzdrževanje (na zahtevo naročnika)« v isti (tj. vrednostni) lastnosti ocenjujeta dvakrat; enkrat samostojno (merili M3 in M4) in enkrat kot že vključeni v vrednosti, ki se ocenjuje po merilu M1. Ne glede na naročnikovo utemeljitev iz dopisa št. 4301-11/2023-2711-222 z dne 14. 1. 2026, ki skuša utemeljiti različnost namena ocenjevanja postavk po merilih M1, M3 in M4, je iz opisa uporabe meril, določenem v točki 11.1 dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila (str. 26–27), ko naročnik primerja ponudbe na ravni cenovnih elementov, očitno, da naročnik po merilih M1, M3 in M4 ne ocenjuje pravnega pomena, ki ga imajo vsak euro in cent, ki ga gospodarski subjekt zaračunava za predmet, ki ga ponuja, temveč ekonomski pomen. Ekonomski pomen vsakega eura in vsakega centa, ki ga gospodarski subjekt zaračunava za predmet, ki ga ponuja, se ne spremeni, četudi naj bi naročnik s temi merili zasledoval različne cilje. En euro je namreč z vidika zneska, ki ga ponudnik zahteva od naročnika za plačilo, en euro, en cent pa je en cent.

Državna revizijska komisija je vpogledala v dokument »Odločitev o oddaji javnega naročila« št. 4301-11/2023-2711-194 z dne 14. 11. 2025 (objava 14. 11. 2025 na portalu javnih naročil, pod št. objave JN002643/2025-ODL/02), kot je bil popravljen z dokumentom »Popravek odločitve o oddaji javnega naročila z dne 14. 11. 2025« št. 4301-11/2023-2711-195 z dne 17. 11. 2025 (objava 18. 11. 2025 na portalu javnih naročil, pod št. objave JN002643/2025-ODL/02-P01), pri čemer je ugotovila, da je naročnik v njem tabelarično in opisno navedel, kako je ocenil ponudbi po vseh štirih merilih, pri čemer je po merilu:

- M1 ponudba, ki jo je predložil vlagatelj s partnerjema, za ceno 17.244.399,88 eurov prejela 20 točk, ponudba izbranega ponudnika pa je za ceno 24.748.920 eurov prejela 13,94 točk,
 - M2 ponudba, ki jo je predložil vlagatelj s partnerjema, za 114 implementiranih rešitev prejela 37,07 točk, ponudba izbranega ponudnika pa je za 123 implementiranih rešitev prejela 40 točk,
 - M3 ponudba, ki jo je predložil vlagatelj s partnerjema, za ceno 7.320.000 eurov prejela 20 točk, ponudba izbranega ponudnika pa je za ceno 11.785.200 eurov prejela 12,42 točk,
- in
- M4 ponudba, ki jo je predložil vlagatelj s partnerjema, za ceno 2.305.800 eurov prejela 0 (nič) točk, ponudba izbranega ponudnika pa je za ceno 0 (nič) eurov prejela 20 točk.

Naročnik je ugotovil, da je ponudba, ki jo je vlagatelj predložil s partnerjema, skupaj po vseh štirih merilih prejela 77,07 točk, ponudba izbranega ponudnika pa po vseh štirih merilih skupaj 86,36 točk.

ZJN-3 naročniku ne nalaga, da mora izbrati določena merila, temveč, zlasti s temeljnimi načeli in v 84. členu ZJN-3, določa ureditev, ki jo mora naročnik upoštevati, ko določa merila. Ko naročnik ta merila določi, jih mora pri ocenjevanju ponudb tudi uporabiti tako, da jim ne daje drugačne vsebine, kot jo je določil pred potekom roka za prejem ponudb, saj naročnika po poteku roka za prejem ponudb omejujejo temeljna načela, zlasti 6. in 7. člen ZJN-3, in prva poved iz drugega odstavka 67. člena ZJN-3.

V obravnavanem primeru je naročnik določil merilo ekonomsko najugodnejša ponudba in vanj vključil štiri merila, od katerih eno (tj. M2) ni bilo cenovno. Ker iz prve povedi iz drugega odstavka 84. člena ZJN-3 izhaja, da merilo ekonomsko najugodnejša ponudba lahko zajema tudi najboljše razmerje med ceno in kakovostjo, iz ureditve meril izhaja, da naročnik pri določanju meril lahko določi, da ne bo najugodnejša tista ponudba, v kateri je ponujena cena najnižja, temveč ponudba, ki ne glede na ceno zagotavlja najboljše razmerje s kakovostjo. Zato zgolj dejstvo, če naročnik izbere ponudbo, ki je v cenovnih elementih manj ugodna od konkurenčnih ponudb, ne pomeni že kršitve ZJN-3. Naročnik je v obravnavanem primeru izbral ponudbo izbranega ponudnika, ki je, kot je pravilno ugotovil vlagatelj, v cenovnih elementih kot celota dražja od vlagateljeve ponudbe (za dobrih 7,5 milijonov eurov oziroma dobrih 43,5 odstotkov), vendar to dejstvo samo po sebi ne pomeni že, da je naročnik kršil ZJN-3, saj niti vlagatelju ni sporno, da naročnik ni kot merilo določil le cene in zato cenovna ugodnost ponudbe po seštetih vseh postavkah še ne pomeni zagotovila, da bi naročnik izbral dopustno ponudbo (v smislu 29. točke prvega odstavka 2. člena ZJN-3) z najnižjo ponujeno ceno za vse postavke. Vendar Državna revizijska komisija v obravnavanem primeru ugotavlja še nekatere druge okoliščine, zaradi katerih je morala zaključiti, da izbira ponudbe izbranega ponudnika, čeprav bi morebiti morala ugotoviti, da je naročnik ta merila uporabil na način (glede na formule in opis dodelitve točk po njih), kot se ga je vnaprej (glede na oglaševani način na portalu javnih naročil in v Dodatku k Uradnemu listu Evropske unije) zavezal uporabiti, pomeni kršitev ZJN-3, saj je upoštevala, da je naročnik uporabil merila v nasprotju z namenom ureditve merila ekonomsko najugodnejša ponudba. Uporaba meril je v tem primeru tesno povezana s tem, kako je naročnik merila določil pred potekom roka za prejem ponudb. Čeprav vlagatelj po poteku roka za prejem ponudb ne more več uspešno izpodbiti določitve meril, pa Državna revizijska komisija lahko na podlagi ugotovitve hujše kršitve poseže tudi v postopek oddaje javnega naročila za sklop 1 (gl. 3. točko drugega odstavka 39. člena ZPVPJN), pri čemer je treba upoštevati, da določitev meril v tem primeru vključuje pomanjkljivosti, ki v osnovi posegajo v zagotavljanje spoštovanja načela enakopravne obravnave ponudnikov (7. člen ZJN-3) pri njihovi uporabi in ne zagotavljajo možnosti učinkovite konkurence (gl. drugo poved iz sedmega odstavka 84. člena ZJN-3), kot bo to Državna revizijska komisija pojasnila v nadaljevanju. Hkrati je Državna revizijska komisija, kot bo pojasnila v nadaljevanju, upoštevala, da merili M3 in M4, kot ju je določil naročnik, dopuščata možnosti zlorab in v resnici tudi ne zagotavljata ugotavljanja, katera ponudba je glede na svoje cenovne elemente v cenovnih elementih ugodnejša od drugih ponudb, temveč zagotavljata ocenjevanje, katera ponudba je v cenovnih elementih »ugodnejša« v razmerju do virov financiranja, ker bi naročnik v končnem po merilih M3 in M4 upošteval, kako je gospodarski subjekt pripravil obrazec 1 »*Strukturirana ponudba*«, ne pa tega, kako je ponudba dejansko (ne le formalno) ugodnejša v cenovnih elementih. Slednjo pomanjkljivost je mogoče zaznati tudi iz naročnikovih navedb v odločitvi o zahtevku za revizijo (sklep št. 4301-11/2023-2711-209 z dne 8. 12. 2025, str. 4, zadnji odstavek, ki se nadaljuje na str. 5): »*Vlagatelj namenoma spregleda, da je očitno izbrani ponudnik strošek dopolnilnega vzdrževanja vključil v vrednost po merilu M1 in M3, zato je nominalna primerjava, kot to zavajajoče prikazuje vlagatelj, neprimerna in ni odraz končne ponudbene vrednosti. Kajti vlagatelj, ki dopolnilnega vzdrževanja eTTL ni vključil v vrednost predhodnih postavk, je tako prejel 0 točk po merilu M4, kjer je izbrani ponudnik podal*

ceno 0,00 EUR.«, potrjujejo pa jih tudi posamezne navedbe iz dopisa št. 4301-11/2023-2711-222 z dne 14. 1. 2026, npr. str. 3, drugi odstavek: »V okviru dejanskega stanja ponudbena vrednost izbranega ponudnika, kljub dejstvu, da je strošek dopolnilnega vzdrževanja očitno vključil v vrednost rešitve in osnovnega vzdrževanja, ni preseгла sredstev, ko so na voljo s strani NOO za razvoj in osnovno vzdrževanje.« Če namreč naročnik šteje, da je izbrani ponudnik očitno strošek za postavko 3.2 »Dopolnilno vzdrževanje (na zahtevo naročnika)« vključil v postavke, ki se jih ocenjuje po merilih M1 in M3, potem bi moralo biti naročniku očitno, da vrednost postavke 3.2 »Dopolnilno vzdrževanje (na zahtevo naročnika)« realno ni nič eurov, temveč bi bila višja od te vrednosti, le v obrazcu 1 »Strukturirana ponudba« izbranega ponudnika ne bi bila prikazana v razpoznavnem znesku, ker naj bi bila realna vrednost vključena v druge postavke. Kar bi pomenilo, da bi naročnik zaradi zapisa cene nič eurov za postavko 3.2 »Dopolnilno vzdrževanje (na zahtevo naročnika)« pri ponudbi izbranega ponudnika z merilom M4 ocenil »ugodnost« pripravljenega obrazca 1 »Strukturirana ponudba«, ne pa elementa, ki naj bi ga z merilom M4 želel dejansko oceniti. Ta »ugodnost« pripravljenega obrazca 1 »Strukturirana ponudba« iz ponudbe izbranega ponudnika bi naročniku zagotavljala »ugodnost« v razmerju do virov financiranja, saj (gl. dopis št. 4301-11/2023-2711-222 z dne 14. 1. 2026, str. 2, prvi dve povedi iz zadnjega odstavka, ki se nadaljuje na str. 3) »se sredstva za vzpostavitev rešitve in osnovno vzdrževanje krijejo iz sredstev EU iz Mehanizma za okrevanje in odpornost. Stroške dopolnilnega vzdrževanja pa krije naročnik sam, iz proračuna Republike Slovenije.«

Kot je razvidno iz točke C.2.10 obvestil o javnem naročilu in točke 11.1 dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila (str. 26–27), merilo M2 zagotavlja 40 točk od skupno 100, druga tri merila, ki so vsa naravnana na cenovne vidike ponudbe, pa 60 točk. Merila M1, M3 in M4 zagotavljajo vsako po največ 20 točk in so si torej z vidika števila točk enaka, pri čemer glede na vsebino elementov ponudbe, ki jo naročnik ocenjuje po teh merilih, merili M3 in M4, ki skupaj zagotavljata 40 točk, realno dajeta večjo težo cenovni vsebini ponudbe, kot ga daje merilo M1, ki zagotavlja 20 točk, čeprav merili M3 in M4 ocenjujeta vsako le po enega od cenovnih elementov, ki se ju upošteva že pri ocenjevanju po merilu M1. Merilo M1, kot to potrjuje obrazec 1 »Strukturirana ponudba« za sklop 1, ocenjuje ponudbo po 11 postavkah, ki so seštete skupaj, od katerih sta tudi postavki 3.1 »Osnovno vzdrževanje (pavšal)«, ki se jo ocenjuje tudi po merilu M3, in 3.2 »Dopolnilno vzdrževanje (na zahtevo naročnika)«, ki se jo ocenjuje tudi po merilu M4. Iz tega je razvidno, da ima vsak euro ali cent, ki se ga upošteva v ceni po merilu M1, dejanski pomen enega eura in enega centa, vsak euro ali cent, ki se ga upošteva v ceni po merilih M3 in M4, pa zaradi določitve načina ocenjevanja nima pomena enega eura in/ali enega centa, temveč v večkratniku umetno ustvarjene večje vrednosti vsakega eura in centa od tistih pri merilu M1. Pri tem je treba tudi upoštevati, da pomen postavk 3.1 »Osnovno vzdrževanje (pavšal)«, ki se jo ocenjuje tudi po merilu M3, in 3.2 »Dopolnilno vzdrževanje (na zahtevo naročnika)«, ki se jo ocenjuje tudi po merilu M4, pri ocenjevanju presega vrednost 20 točk po vsaki od teh postavk. Del točk, ki jih ponudba prejme po merilu M1, po naravi stvari namreč predstavlja tudi točke za postavki 3.1 »Osnovno vzdrževanje (pavšal)« in 3.2 »Dopolnilno vzdrževanje (na zahtevo naročnika)«. Postavki 3.1 »Osnovno vzdrževanje (pavšal)« in 3.2 »Dopolnilno vzdrževanje (na zahtevo naročnika)« imata v tem primeru oddaje javnega naročila bodisi neposredno (prek meril M3 in M4) bodisi posredno (kot elementa, ki se ju upošteva že pri merilu M1) pomemben (kot se je izkazalo v tem primeru oddaje javnega naročila celo odločilen) vpliv pri cenovnem ocenjevanju ponudb.

Namen merila ekonomsko najugodnejša ponudba je ugotoviti, katera izmed predloženih ponudb je za naročnika ugodnejša od drugih ponudb, vendar upoštevajoč elemente iz ponudbe, ne pa zunanjih elementov. Čeprav ne more biti dvoma, da je za naročnika lahko ugodnejše, da prejme ponudbe, ki mu zagotavljajo posamezne postavke, npr. tudi postavki 3.1 »Osnovno vzdrževanje (pavšal)« in 3.2 »Dopolnilno vzdrževanje (na zahtevo naročnika)«, po nizki ceni, pa v tem primeru oddaje javnega naročila ni mogoče spregledati dejstva, da naročnik ne ocenjuje samo teh dveh postavk po cenovnih merilih, temveč še druge postavke (gl. opis uporabe merila M1). Vendar je

naročnik ti postavki vključil že v ocenjevanje pri merilu M1 in je torej vrednost vsake izmed teh postavk ocenjeval dvakrat (tudi po merilih M3 in M4), pri čemer, če bi bilo sicer mogoče sprejeti naročnikovo izhodišče, da je isto lastnost ponudbe mogoče ocenjevati dvakrat, imata postavki 3.1 »Osnovno vzdrževanje (pavšal)« in 3.2 »Dopolnilno vzdrževanje (na zahtevo naročnika)« kot samostojni po merilih M3 in M4 nesorazmeren (neskladnost s prvo povedjo iz šestega odstavka 84. člena ZJN-3) vpliv na ugotavljanje ekonomsko najugodnejše ponudbe. En euro ali en cent po teh postavkah imata namreč pri uporabi merila M3 in M4 večkratno vrednost, kot je vrednost enega eura ali enega centa po teh in drugih devetih postavkah, ki se jih ocenjuje po merilu M1. Naročnik ne le, da vrednosti postavk 3.1 »Osnovno vzdrževanje (pavšal)« in 3.2 »Dopolnilno vzdrževanje (na zahtevo naročnika)« po merilih M3 in M4 ocenjuje samostojno, temveč jima daje drugačno (večjo) težo, kot jo imata pri ocenjevanju po merilu M1, čeprav v ponudbi ponujeni en euro in en cent realno pomenita le en euro in en cent. S takšnim ravnanjem je naročnik tudi omogočil, da lahko gospodarski subjekti vrednosti postavk 3.1 »Osnovno vzdrževanje (pavšal)« in 3.2 »Dopolnilno vzdrževanje (na zahtevo naročnika)« prikažejo prilagojeno pridobivanju točk po merilih M3 in M4, ne pa po dejanski vrednosti teh postavk, kar preprečuje realni vpogled, koliko je realna vrednost teh postavk po posameznih ponudbah, hkrati pa to zaradi zasnove meril vpliva na ugotavljanje ekonomsko najugodnejše ponudbe po teh merilih. Če namreč gospodarski subjekt del ali celotno vrednost postavke, ki se ocenjuje po merilih M3 in M4, prenese v druge postavke, ki se jih upošteva le v merilu M1, bo njegova ponudba po merilu M1 morebiti ocenjena slabše, ker bo dražja od konkurenčnih ponudb, bo pa lahko prejela več točk po merilih M3 in M4, ker bo po teh merilih ugodnejša od drugih ponudb, vendar ne dejansko, temveč le navidezno. Enako je treba upoštevati, če gospodarski subjekt del ali celotno vrednost postavke, ki se ocenjuje po merilu M3, prenese v postavko M4, ali pa del ali celotno vrednost postavke, ki se ocenjuje po merilu M4, prenese v postavko M3. Merili M3 in M4, kot sta določeni, omogočata torej »umetno ustvarjanje in prilagajanje« ugodnosti posamezne ponudbe v cenovnih elementih in v določenih dejanskih okoliščinah ne zagotavljata, da bi se lahko realno ugotovilo, koliko so ponudbe ugodne v cenovnih elementih, za katere je naročnik določil merila. Državna revizijska komisija ne more spregledati, da je naročnik tako v sklepu št. 4301-11/2023-2711-209 z dne 8. 12. 2025 (str. 4, zadnji odstavek, ki se nadaljuje na str. 5), kot dopisu št. 4301-11/2023-2711-222 z dne 14. 1. 2026, str. 3, drugi odstavek) zavzel stališče, ki potrjuje stališče Državne revizijske komisije o možnostih »umetno ustvarjanje in prilagajanje« ugodnosti posamezne ponudbe v cenovnih elementih. Naročnik je v sklepu št. 4301-11/2023-2711-209 z dne 8. 12. 2025 (str. 5, prvi odstavek kot nadaljevanje zadnjega odstavka s str. 4) šel celo tako daleč, da je vlagateljeve navedbe zavrnil z mislijo, ki napeljuje na to, da mora vlagatelj nositi posledice ocene po merilu M4, saj vlagatelj »dopolnilnega vzdrževanja eTTL ni vključil v vrednost predhodnih postavk«.

Čeprav je naročnik v dopisu št. 4301-11/2023-2711-222 z dne 14. 1. 2026, str. 2, peti odstavek, opozoril na dolgoročno gospodarnost naročila, saj se vzdrževanje izvaja več let (gl. postavko za uporabo merila M3), nabor ur pa je odvisen od dejanskih potreb naročnika (gl. postavko za uporabo merila M4), pri čemer (dopis št. 4301-11/2023-2711-222 z dne 14. 1. 2026, str. 2, peti odstavek, zadnja poved): »z določitvijo samostojnih meril M3 in M4 je naročnik ponudnikom omogočil, da konkurenčnost izkažejo prav na področju vzdrževanja, hkrati pa zmanjšal tveganje, da bi bila ponudba sicer ugodna ob oddaji, vendar dolgoročno neugodna v fazi uporabe sistema«, kot je mogoče razbrati iz dopisa št. 4301-11/2023-2711-222 z dne 14. 1. 2026, str. 2, zadnji odstavek, ki se nadaljuje na str. 3: »Nadalje pojasnjujemo, da se sredstva za vzpostavitev rešitve in osnovno vzdrževanje krijejo iz sredstev EU iz Mehanizma za okrevanje in odpornost. Stroške dopolnilnega vzdrževanja pa krije naročnik sam, iz proračuna Republike Slovenije. Posledično je za naročnika pomembno, da se ponudbena cena strukturirana na način, da so stroški "porazdeljeni" uravnoteženo. Tako je naročnik določil ponder pri merilu osnovno vzdrževanje 20 točk in dopolnilno vzdrževanje 20 točk, s čimer je želel ponudnike vzpodbuditi, da oblikujejo strukturo ponudbene cene na način, da se stroški ustrezno porazdelijo. Namreč, v kolikor bi ponudnik oblikoval ponudbeno ceno na način, da bi stroške dopolnilnega vzdrževanja "prenesel"

v osnovno vzdrževanje in bi vrednost vzpostavitve rešitve in osnovnega vzdrževanja (skupaj z vrednostjo dopolnilnega vzdrževanja) preseglo sredstva, ki so zagotovljena s strani NOO, bi moral naročnik zagotoviti dodatna lastna sredstva glede na dinamiko del, s katerimi ne razpolaga oz. bi moral izvesti rebalans, v kolikor bi bila sredstva na voljo in bi bilo mogoče rebalans izvesti. Namreč za dopolnilno vzdrževanje se planira naročanje morebitnih storitev šele po implementaciji in dejanski uporabi rešitve, to je šele v drugi polovici 2027. Seveda v kolikor posamezne postavke ne bi presegala višine zagotovljenih sredstev za posamezni element ponudbene cene.« in str. 3, tretji odstavek: »Namen določitve merila M3 in M4 je torej tudi "korekcijske narave", z namenom, da bi ponudniki strukturirali ponudbo na način, da odpadejo realni stroški vzdrževanja – tako za osnovno kot dopolnilno glede na vire financiranja. Hkrati je želel naročnik tudi prepričati, da bi ponudniki strošek vzdrževanja (osnovno in dopolnilno) vključili v razvoj rešitve, kot predhodno že navedeno«, naročnik v resnici z določitvijo meril M3 in M4 kljub želji po ugotavljanju dolgoročne gospodarnosti naročila ugotavlja »ugodnost« ponudbe glede na vire financiranja. Da se je namen, ki ga je zasledoval naročnik, izrodil, pričajo že podatki v absolutnih številkah, na katere je opozoril vlagatelj (zahtevek za revizijo, str. 19) in jih je naročnik tudi upošteval pri ocenjevanju ponudb. Čeprav je treba ugotoviti, da je ponudba, ki jo je predložil vlagatelj s partnerjema, po postavki 3.2 »Dopolnilno vzdrževanje (na zahtevo naročnika)« za 2.305.800 eurov dražja od ponudbe izbranega ponudnika, saj je izbrani ponudnik za to postavko navedel ceno nič eurov, je ponudba, ki jo je predložil vlagatelj s partnerjema, za postavko 3.1 »Osnovno vzdrževanje (pavšal)« za 4.465.200 eurov cenejša. V seštevku obeh cen vzdrževanja, ki sta navedeni v obrazcu 1 »Strukturirana ponudba« za sklop 1 za vsakega ponudnika, je ponudba, ki jo je predložil vlagatelj s partnerjema, za več kot 2 milijona eurov cenejša od ponudbe izbranega ponudnika, pri čemer se ta razlika ne izgubi niti upošteva postavke, ki se jih ocenjuje po merilu M1, saj je ponudba vlagatelja, ki jo je predložil s partnerjema, za dobrih 7,5 milijonov eurov cenejša, kar pomeni, da je tudi brez upoštevanja razlike v postavkah, ki se upoštevata po merilih M3 in M4, preostalih devet postavk, ki se jih upošteva po merilu M1, za dobrih 5 milijonov eurov cenejša. Poleg tega, če je »očitno izbrani ponudnik strošek dopolnilnega vzdrževanja vključil v vrednost po merilu M1 in M3« (sklep št. 4301-11/2023-2711-209 z dne 8. 12. 2025, str. 4, zadnji odstavek, ki se nadaljuje na str. 5, in dopis št. 4301-11/2023-2711-222 z dne 14. 1. 2026, npr. str. 3, drugi odstavek) naročnik tudi ni preprečil prenašanja vrednosti iz ene postavke v drugo, temveč je celo prejel ponudbo, v kateri ne more ugotoviti realne vrednosti ene postavke, hkrati pa bi en vir financiranja zaradi prenosa vrednosti iz ene postavke v drugo zaradi »umetno ustvarjene ugodnosti ponudbe« nosil finančno breme, ki ga sicer ne bi nosil.

Državna revizijska komisija ni sledila naročnikovemu pojasnilu o morebitnih težavah zaradi zagotavljanja dodatnih sredstev oziroma rebalansu, saj to ne odgovarja na vprašanje dopustnosti dvojnega ocenjevanja iste vrednosti lastnosti ponudbe. Poleg tega pa je treba upoštevati, da je naročnik na str. 40 dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila določil, kako bo ravnal s ponudbami, če bi v kateri izmed postavk gospodarski subjekti ponudili cene, ki bi presegale določene vrednosti:

»Skupna zagotovljena sredstva za postavko 1 (Informacijska rešitev eTTL (z garancijsko dobo 12 mesecev)) so 7.911.564,27 EUR brez DDV, za postavko 2 (Implementacija eTTL (vključno z uvedbo)) 2.750.000,00 EUR brez DDV, za postavko 3.1 (Osnovno vzdrževanje) 9.687.499,80 EUR brez DDV, za postavko 3.2 (Dopolnilno vzdrževanje) 2.100.000 EUR brez DDV in za postavko 4 (Dodatne storitve) 16.393,00 EUR brez DDV. **Če bo ponudnikova skupna cena za katerokoli od teh postavk presegala navedene zneske, bo ponudba za Sklop 1 nedopustna.**«

Vlagatelj je tudi navedel (zahtevek za revizijo, str. 19), da je pri razliki 7.504.520,12 eurov po postavkah, ki se upoštevajo pri merilu M1, ponudba, ki jo je predložil s partnerjema, prejela 6,06 točk več kot ponudba izbranega ponudnika, pri razliki 4.465.200 eurov po postavki, ki se upošteva po merilu M3, je ponudba, ki jo je predložil s partnerjema, prejela 7,58 točk več kot ponudba

izbranega ponudnika, vendar je ponudba, ki jo je predložil vlagatelj s partnerjema, prejela nič točk zaradi postavke M4, ker je vlagatelj s partnerjema ponudil ceno 2.305.800 eurov, izbrani ponudnik pa nič eurov. Četudi bi bilo treba zaključiti, da je naročnik po merilu M4 obema ponudbama formalno pravilno dodelil točke (vlagatelj sicer uveljavlja, da zaradi opisa uporabe formule po merilu M4 naročnik ponudbi izbranega ponudnika ne bi mogel dodeliti točk), ker bi tako dodelitev točk podpirala določitev uporabe merila M4, pa je Državna revizijska komisija upoštevala, da tak opis merila M4 (kot tudi merila M3) zaradi predstavljenih značilnosti merila M4 (pa tudi merila M3) po vsebini glede na razmerja v točkah v cenovnih elementih ob hkratnem dejstvu, da se dva ista cenovna elementa ocenjuje dvakrat na različen način, realno ne zagotavlja ugotavljanja ekonomsko najugodnejše ponudbe v smislu 84. člena ZJN-3, saj izkrivlja koncept ugotavljanja najboljšega razmerja med ceno in kakovostjo, s čimer naročnik tudi ne zagotavlja objektivne primerjave relativne vrednosti ponudb. Merili M3 in M4, kot sta sedaj določeni, ne nagrajujeta realne vrednosti posameznih ponudb v cenovnih elementih (ko bi en euro realno pomenil en euro, en cent pa en cent), temveč na strani gospodarskih subjektov celo omogoča zlorabe in »umetno ustvarjanje ugodnosti ponudbe« v cenovnih elementih. Naročnik pa take vsebine meril M3 in M4 zaradi zagotavljanja spoštovanja načela enakopravne obravnave ponudnikov (7. člen ZJN-3) ne le pri pripravi in oddaji ponudb, temveč tudi pri njihovem ocenjevanju, in možnosti učinkovite konkurence (gl. drugo poved iz sedmega odstavka 84. člena ZJN-3) ne bi smel določiti, kar toliko bolj pomeni, da jih v taki vsebini tudi ne bi bil upravičen uporabiti. Uporaba meril M3 in M4, kot sta sedaj določeni, bi namreč le navidezno sporočila, kako so ponudbe po posameznih cenovnih elementih ugodne. Kar se je tudi zgodilo v tem primeru, saj je upoštevajoč vse cenovne elemente naročnik dražji ponudbi, zato ker je določil merila M1, M3 in M4 v vsebini, kot jo je določil, dodelil več točk kot ponudbi, ki je upoštevajoč vse cenovne elemente cenejša. Da imata merili M3 in M4, kot sta sedaj določeni, pomanjkljivost, ki izkrivlja namen ugotavljanja ekonomsko najugodnejše ponudbe, dokazuje že preprost primer. Če bi v hipotetičnem primeru en gospodarski subjekt, npr. A, za vseh 11 postavk ponudil ceno 20 milijonov eurov, postavki 3.1 »*Osnovno vzdrževanje (pavšal)*« in 3.2 »*Dopolnilno vzdrževanje (na zahtevo naročnika)*« pa bi ponudil po ceni nič eurov za vsako, konkurent, npr. B, pa bi za vseh 11 postavk ponudil 15 milijonov eurov ter postavki 3.1 »*Osnovno vzdrževanje (pavšal)*« in 3.2 »*Dopolnilno vzdrževanje (na zahtevo naročnika)*« po ceni en cent za vsako, bi ponudba gospodarskega subjekta B sicer prejela več točk po merilu M1, vendar bi ob načinu ocenjevanja po merilih M3 in M4, izhajajoč iz izhodišča, kot ga je v zvezi z ocenjevanjem po merilu M4 predstavil naročnik v odločitvi o oddaji javnega naročila, prejela nič točk, ponudba gospodarskega subjekta A pa, ki bi po merilu M1 prejela sicer relativno (za četrtno) manj točk kot ponudba gospodarskega subjekta B, bi po merilih M3 in M4 prejela skupaj 40 točk. Četudi bi bila v tem hipotetičnem primeru cena za postavki 3.1 »*Osnovno vzdrževanje (pavšal)*« in 3.2 »*Dopolnilno vzdrževanje (na zahtevo naročnika)*« pri gospodarskem subjektu B zanemarljivo nizka (dva centa), bi celota meril M1, M3 in M4, kot jih je določil naročnik, bistveno bolj nagrajevala ponudbo gospodarskega subjekta, ki je kot celota bistveno (za 4.999.999,98 eurov) dražja.

Državna revizijska komisija v tem primeru javnega naročanja ne bi mogla ugotoviti nič drugače niti v primeru, če bi morala tolmačiti, da je naročnik z meriloma M3 in M4 želel ocenjevati stroške v življenjski dobi ter da bi bilo treba ti merili tolmačiti tudi morebiti v povezavi s 85. členom ZJN-3. Kot je namreč razvidno iz 85. člena ZJN-3, ta ne daje podlage, da bi se lahko vsak euro in vsak cent v zvezi s stroški vzdrževanja razumelo kot kaj drugega, kot je realni en euro in en cent. Hkrati pa tudi ni mogoče spregledati, da je naročnik vsebino, ki jo je želel ocenjevati po merilih M3 in M4, že vključil v merilo M1, in sicer v realnem razmerju do drugih cenovnih elementov ponudbe. Kot je bilo že ugotovljeno v tem sklepu Državne revizijske komisije, vrednosti postavk 3.1 »*Osnovno vzdrževanje (pavšal)*« in 3.2 »*Dopolnilno vzdrževanje (na zahtevo naročnika)*« pri uporabi merila M1 namreč zagotavljata primerljivost na nivoju vsakega eura in vsakega centa kot še drugih devet postavk, zaradi česar tudi ne more priti do izkrivljanja pomena cenovne ugodnosti teh postavk v razmerju do drugih devet postavk.

Tudi v primeru, če bi bilo treba postavki 3.1 »Osnovno vzdrževanje (pavšal)« in 3.2 »Dopolnilno vzdrževanje (na zahtevo naročnika)« razumeti kot stroškovni in ne cenovni element, rezultat ne bil drugačen. Ni namreč mogoče spremeniti ekonomske danosti dejstva, da z vidika plačil, ki jih za ti postavki pričakuje gospodarski subjekt, en euro pomeni en euro, en cent pa en cent.

Da ugotovljena pomanjkljivost zaradi vsebine meril M3 in M4, kot ju je določil naročnik, v tem primeru oddaje javnega naročila toliko bolj kaže na izkrivljanje koncepta ugotavljanja najboljšega razmerja med ceno in kakovostjo, priča dejstvo, da je naročnik pri ocenjevanju ponudb po merilu M2 (če to merilo dejansko tudi pomeni kakovostno merilo) manj ugodni ponudbi po tem merilu dodelil manj kot 10 odstotkov manj točk kot bolj ugodni ponudbi po tem merilu in zato razlika v točkah po tem merilu ni tista, ki bi lahko vplivala na ugotavljanje ekonomsko najugodnejše ponudbe.

Zaradi omejitev iz 6. in 7. člena ZJN-3 ter prve povedi iz drugega odstavka 67. člena ZJN-3 načina uporabe meril ni mogoče sanirati po poteku roka za prejem ponudb, saj je naročnik način uporabe pred potekom roka predvidel z določitvijo točke 11.1 dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila, zato je za saniranje nastalega položaja, da se odpravi pomanjkljivost določitve cenovnih meril M3 in M4, ki ne omogočata realnega ugotavljanja ekonomsko najugodnejše ponudbe v smislu ureditve iz 84. člena ZJN-3, kar je Državna revizijska komisija upoštevala kot hujšo kršitev v smislu 3. točke prvega odstavka 39. člena ZJN-3, skladno s 3. točko drugega odstavka 39. člena ZPVPJN razveljavila postopek oddaje javnega naročila za sklop 1 v celoti.

Državna revizijska komisija ob predstavljenem zaključku ni nadalje obravnavala drugih očitkov v zahtevku za revizijo, ker ne glede na ugotovitev to ne bi moglo vplivati na sprejeto odločitev.

Skladno z drugo povedjo iz tretjega odstavka 39. člena ZPVPJN daje Državna revizijska komisija naročniku napotke za pravilno izvedbo postopka v delu, ki je bil razveljavljen.

Če se bo naročnik odločil, da ponovno odda javno naročilo za predmet, kot ga nabavlja v sklopu 1, bo moral znova začeti postopek oddaje javnega naročila, pri čemer bo moral določiti merila tako, da bo upošteval temeljna načela in pravila iz 84. člena ZJN-3. Ker je Državna revizijska komisija odločila o zadevi že na podlagi razlogov, ki jih je predstavila v obrazložitvi tega sklepa, ni ugotavljala, ali je merilo M2 pripravljeno skladno z ZJN-3, vendar v primeru, če bi naročnik tudi v morebitni nov postopek oddaje javnega naročila želel vključiti merilo M2 ali pa kakšno drugo merilo, mora naročnik upoštevati prvo poved iz šestega odstavka 84. člena ZJN-3, ki določa, da morajo biti merila nediskriminatorna, sorazmerna in povezana s predmetom javnega naročila, iz česar izhaja, da se kot merilo v smislu 84. člena ZJN-3 ne morejo določiti elementi, ki bi pomenili ocenjevanje sposobnosti ponudnika.

S tem je odločitev Državne revizijske komisije iz 1. točke izreka tega sklepa utemeljena.

Vlagatelj je uspel z zahtevkom za revizijo, zato mu Državna revizijska komisija upoštevajoč prvi, drugi in tretji odstavek 70. člena ZPVPJN ter skladno z Odvetniško tarifo (Uradni list RS, št. 2/2015; v nadaljevanju: OT) in Sklepom o spremembi vrednosti točke (Uradni list RS, št. 22/2019), ob upoštevanju okoliščin primera, kot potrebne priznava:

- takso v višini 25.000 eurov,
 - stroške za sestavo zahtevka za revizijo (tarifna številka 44/1 OT) v višini 5.400 eurov (9.000 točk), povečani za 22 % DDV, kar znese 6.588 eurov,
- in
- izdatke (tretji odstavek 11. člena OT) od 9.000 točk v višini 60 eurov (20 + 80 točk), povečane za 22 % DDV, kar znese 73,20 eurov,

kar skupaj znesse 31.661,20 eurov, ki jih je naročnik dolžan vlagatelju povrniti v 15 dneh po vročitvi tega sklepa, po izteku tega roka pa z zakonskimi zamudnimi obrestmi do plačila.

Vlagatelj je povrnitev stroškov priglasil tudi v vlogah z dne 12. 12. 2025, 19. 12. 2025 in 21. 1. 2026, vendar mu jih Državna revizijska komisija ni priznala, ker njihova vsebina ni bila v ničemer bistvena za rešitev zadeve.

Upoštevajoč navedeno je Državna revizijska komisija zavrnila vlagateljevo zahtevo za povrnitev stroškov nad priznanim zneskom 31.661,20 eurov.

S tem je odločitev Državne revizijske komisije iz 2. točke izreka tega sklepa utemeljena.

Čeprav naročnik v sklepu št. 4301-11/2023-2711-209 z dne 8. 12. 2025 ni odločil o stroških, ki jih je priglasil izbrani ponudnik v vlogi z dne 27. 11. 2025 (prva poved iz osmega odstavka 70. člena ZPVPJN), to ne preprečuje Državni revizijski komisiji, da odloči o njih (prim. drugo poved iz osmega odstavka 70. člena ZPVPJN), saj se izjasnitev izbranega ponudnika iz drugega odstavka 27. člena ZPVPJN upošteva tudi v revizijskem postopku (gl. prvo poved iz tretjega odstavka 39. člena ZPVPJN), odločanje o stroških (tudi tistih, ki jih je priglasil izbrani ponudnik v izjasnitvi iz drugega odstavka 27. člena ZPVPJN) pa je v revizijskem postopku akcesorne narave odločanju o zahtevku za revizijo.

Državna revizijska komisija je zahtevo za povrnitev stroškov izbranega ponudnika zavrnila že zato, ker je v celoti razveljavila postopek oddaje javnega naročila »*Nakup, implementacija in vzdrževanje informacijske rešitve eTTL, nakup IKT opreme*« (sklop 1) objava obvestila o javnem naročilu 14. 4. 2025 na portalu javnih naročil, pod št. objave JN002643/2025-EUe16/01, in 14. 4. 2025 v Dodatku k Uradnemu listu Evropske unije, pod št. objave 240531-2025, zato izbrani ponudnik ni bil uspešen s svojo vlogo in torej vloga z dne 27. 11. 2025 ni pripomogla k rešitvi zadeve, ki bi bila ugodna tudi za položaj izbranega ponudnika. Stroški izbranega ponudnika tako niso bili potrebni v smislu prve povedi iz tretjega odstavka 70. člena ZPVPJN.

S tem je odločitev Državne revizijske komisije iz 3. točke izreka tega sklepa utemeljena.

Pravni pouk:

Zoper odločitev o zahtevku za revizijo je dovoljen upravni spor. Tožba se vloži neposredno pisno pri Upravnem sodišču Republike Slovenije, Fajfarjeva 33, 1000 Ljubljana, ali pa se mu pošlje po pošti. Rok za vložitev tožbe je 30 dni od vročitve odločitve Državne revizijske komisije.

Predsednik senata:
Aleksander Petrovčič, univ. dipl. ekon.,
član Državne revizijske komisije

Vročiti (na portalu eRevizija):

- naročnik,
- vlagatelj po pooblaščenju,
- izbrani ponudnik po pooblaščenju,
- Republika Slovenija, Ministrstvo za javno upravo.

Vložiti:

- v spis zadeve, tu.